

Bezinning 625: Ondanks het knipperlicht

Marcus 14,66-15,1 = fragment passiezondag B-jaar

Het Woord

Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij. Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!' Maar hij ontkende dat en zei: 'Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.' Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, *en er kraaide een haan*.¹ Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders: 'Hij is een van hen!' Maar hij ontkende het weer. En al gauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus: 'Je bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.' Maar hij begon te vloeken en zwoer: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!' En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: 'Voordat een haan tweemaal heeft gekraaid, zul je Mij driemaal verloochenen.' En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen. 's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Na Jezus geboeid te hebben, brachten ze Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Marcus heeft deze scene al in meerdere stappen voorbereid, alle binnen ditzelfde hoofdstuk 14. Al tijdens het Laatste Avondmaal, net voor de instelling van de eucharistie, zegt Jezus dat iemand Hem zal uitleveren, waarop iedereen zich afvraagt: 'Ik ben het toch niet?' (verzen 18-19). Na de instelling van de eucharistie voorspelt Jezus dat allen ten val zullen komen (vers 27). Jezus voorspelt dat Petrus Hem driemaal zal verloochenen, wat Petrus met grote stelligheid ontkent (verzen 30-31). Als Jezus gearresteerd is in de Hof van Olijven, laten allen Hem in de steek en vluchten weg (vers 50). En ja, Petrus volgt Jezus, maar slechts op een afstand, van ver (vers 54). Petrus' drievoudige verloochening is dus goed voorbereid door de evangelist.

Eerst spreekt een dienstmeisje van de hogepriester Petrus aan. En ook de tweede maal. Maar dan richt ze zich tot iedereen bij die erbij stonden. Tenslotte zijn het deze mensen, dus een groep, die Petrus aanspreken op zijn relatie met Jezus.

---

¹ De woorden in *cursief* staan niet in alle handschriften.

In een aantal handschriften kraait de haan al na de eerste verloochening. En toch gaat hij verder op dit pad, tot tweemaal toe, ondanks de waarschuwing van Jezus, waarin het gekraai van de haan al aangekondigd was. Hoe hardnekkig kunnen we zijn in het foutieve, ondanks duidelijke knipperlichten?

In het midden van het Marcusevangelie belijdt Petrus Jezus als de Messias (Marcus 8,29). Nu heeft hij het nog slechts over 'die mens', zelfs onder gevloek en gezwear.

Het eindigt met een creatieve openheid. Petrus herinnert zich het Woord van Jezus. En hij slaat zijn handen voor zijn gezicht. Dat drukt schaamte uit. En hij weent, wat berouw en spijt betekent. Deze zijn nodig om de stap terug te zetten, terug naar Jezus, om zich aan Hem en zijn barmhartige vergiffenis toe te vertrouwen.

Het Woord in mijn leven

Over welke misstappen schaam ik me nog steeds? Ga ik daarmee naar Jezus om ze door Hem te laten vergeven (door het gebaar en het woord van een priester)? Hoe gevoelig en attent ben ik voor de knipperlichten die me waarschuwen dat ik de verkeerde richting uitga?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
U begrijpt Petrus,
U begrijpt iedere mens,
U begrijpt ook mij.
We zijn mensen en zwak.
Zo snel zondigen we U.
We laten U in de steek,
meer dan we willen.
Daarmee kwetsen we U.
Zend ons duidelijke tekens
die aangeven dat het fout gaat,
zodat we ons op tijd bekeren.
Maar we vertrouwen erop:
bij U is er altijd vergiffenis.
Want U bent groter dan ons,
groter dan ons kwaad,
want U hebt ons lief.
U hebt ons eindeloos lief. Amen.

© Eric Haelvoet 2017